በእንግድነቱ አገር ሥርዓትህ__ሥርዓትህን....
መዝ. ፻፲፰:፶፬፣፸፯፣፹፱

ምንም እንኳን በለስም ባታፈራ..........
ትንቢተ እንባቆም ፫:፲፯-፲፰

ሁላችን እንጽና!

ጾም ጸሎት ጠፋና ከአንተ የሚነጋገር፣
ሁሉም ቸል ብሎት የቤትህን ነገር፣
ለአለት ጥቅም ሲባል ለጊዜያዊ ሥልጣን፣
ክርስቶስ ተረሳች እናት ቤተ ክርስቲያን።
በቤትህ ያደጉት ሲቃን ካህናት፣
ከዙር ቀሳውስትህ ልጆችህ ጳጳሳት፣
ሊጠገን የሚችል ጸብ አፈርጿቸው፣
ሊፈታ የሚችል ችግር ደርሶባቸው፣
ለልዩነት በቁ በመጨረሻቸው፣
ሽማግሌ ጠፍቶ የሚያስታርቃቸው።
በአንድ ቤት ያደጉት አልሰማማ ብለው፣
ከባድ ስህተት መጣ ታሪክ የማይፍቀው።
እጅግ የሚያሳዝን ድርጊት አሳለፍን፣
ትናንት አንድነትን ፍቅርን የሰበክን።
እንደምን ይረሳል ያ የትናንቱ ግብር፣
ወርቅ አልማዝ ብር እንቁ ኖረን ስንገብር።
በራኬ እንዲደርስን ለብዙ ዘመናት፣
አገር የሚቀድስ የሚባርክ አባት፣
ለኦርቶዶክስ እምነት ተከታይ ለሆንነው፣
ከግብጽ አልነበር ወይ ጳጳስ የሚገኘው።
የቀደሙ አባቶች «እስከ መቼ» ብለው፣
ለዚች ቅድስት እምነት እጅግ ተቆርቁረው፣
ከኛው ሊቃውንቶች ጳጳሳት አሹመው፣
እጅግ አስከበሩን እነርሱም ተከብረው።
ታሪክ ሠርተው አልፈው ያስረከቡን ዝና፣
ከእጃችን ወደቀ ብልሃት አጣንና።
እያያዙ ጠፋን ባንችልበት ቀረን፣
ፍቅር ጎደለና መቻቻል ከበደን።
ዛሬ እራስ ተችሎ ሁሉ በኛ ሲሆን፣
ሳይሰጠን ቀረ ጥበበ ሰሎሞን።
የአስተዳደር ችግር ደጋግሞ ገጠመን፣
ሥርዓት ተበላሸ ደርሶ በኛ ዘመን።
ገና በጅምሩ ሃምሳ ዓመት ሳይሞላን፣
የእለት ታይታ ክብር አስያየን ሥልጣን።
ምንድነው መፍትሄው ሕጉ ከተጣሰ፣
እኛው ገንብተነው በኛው ከፈረሰ።
እምነትን መጠበቅ አደራን መወጣት፣
እንዴ ለተሰጠ ለአንድ ሃይማኖት መትጋት፣
ከኔም ከአንተም ከአንቺም ይጠበቃል ዛሬ፣
መጣል መውደቅ አለ ካላፈራን ፍሬ።
አባቶች እናቶች ወንድሞች እኅቶች፣
ደክመው ያቆዩትን የሃይማኖት ሰዎች፣
አንድ ሆነን ካልያዝነው ተተኪ እያፈራን፣
ታሪክ ይወቅሰናል ሁሉን በኛ ካጣን።
አቤቱ ክርስቶስ አንድ አርገን አስማማን፣
የልዩነት መንፈስ እጅግ አርጎ ጎዳን።
ሕዝብህ ግራ ገብቶት መለየት አቃተው፣
እረኞች መንጋውን ሳይጠብቁት ቀርተው።
ቤትህ ቆመን ጌታ እንለምንሃለን፣
የንሙሴ መንፈስ አባት እንዲሰጠን።
ሙሴ ሽክም ከብዶት የሚታዘዝ ጠፍቶ፣
እምባው በበረሃ በአንተ ተጎብኝቶ፣
«አዘጋጅ» ብለኸው በፊቱ ሰባ ሰው፣
ከብዶት ነበርና ሸክሙን አሳረፍከው።
አንድ ዓይነት እንዲሆን አስተሳሰባቸው፣
መንፈስ ከሙሴ ላይ ወስደህ ሰጠኻቸው።
ዛሬም ያስፈልጋል አንድ የሚያረግ መንፈስ፣
በካህናት አድሮ በቤትህ የሚፈስ።
ከዘር ነጻ አድርገን ሌላ ዘር የለንም፣
ዛሬ እንደ ትናንቱ ነገድ አይከፍለንም።
መልካችን ቢለያይ ቋንቋ ባያግባባን፣
«ሀብታም ነው ደሃ ነው» ብሎ ሰው ቢጠራን፣
ይኼንን ልዩነት ልዩነት አድርገን፣
ከቶ እንለያይም ከአንዲት እምነት ወጥተን
በጎሳ በነገድ በዘር መለያየት፣
ባለንበት ዘመን ይኼ አይደለም ህብረት።
የአምላክ የእጁ ስራ ቡሩክ የሆንክ ሰው፣
የትውልድህ ምንጩ ጅማሬው ጌታህ ነው።
በአንተ ሰሜን መሆን በአንተ ደቡብነት፣
በአንተ ምስራቅ መሆን በአንተ ምእራብነት፣
ምን ይገኛል ብለህ ነገድ ከፋፈለህ፣
የስድስተኛው ቀን የእ/ሔር ፍጡር ነህ።
ከሰሜን አይደለም ትውልድ አመጣጥህ፣
ከደቡብ አይደለም የዘር መሰረትህ፣
ከምስራቅ አይደለም ጎሳና ነገድህ፣
ከምእራብ አይደለም የሰው ልጅ ርስትህ፣
መነሻ መፍለቂያ የህይወት ጅምርህ፣
ከአፈር ከተሠራው ከአዳም ነው ግኝትህ።
ቋንቋህ ክርስቶስ ነው የምትግባባበት፣
የሰው ምክር ሰምተህ አትሻ ልዩነት።
ልብ አርገህ አስተውል ቀን ይወጣልና፣
እንዲህ ቢደፈርስ ሊጠራ ነውና፣
አሁን ነው ጾም ጸሎት ግራ እንዳንጋባ፣
ሁላችን እናፍስስ የንስሃን እምባ።
ሃይማኖት ደም አለው ቅራጥ መሆን ያሻል፣
የነገውን ትውልድ ማየት ያስፈልጋል።
ሥልጣን አላፊ ነው በምድር ላይ የሚቀር፣
ስርዓት አይበላሽ ለማይጠቅም ነገር።
በሰማይ ሰልፍ ሆኖ ፈተና ሲገጥመው፣
መልአኩ ገብርኤል «እንጽና» ነው ያለው።
ጽናት ያስፈልጋል የያዝነው እምነት ነው፣
በዚህ ምድር ሳለን ፈተና የማይቀር ነው።
በክርስቶስ ሆነን ፍቅርና ሰላም፣
አንድ መሆን እንጂ ልዩነት አንሻም፣
የደም ዋጋ ከፍሎ ያዳነን ክርስቶስ፣
ብንባል አይወድም «የአጵሎስ ነን የጳውሎስ»
በፈለገ - ሐዋርያት በሥልጣን ጴጥሮስ፣
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ አንድ ነው ቢኖዶስ።
እደራ ትላለች ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፣
እግዚአብሔር የሰጣት ሰማያዊ ሥልጣን፣
ሃይማኖት ፈር ሳይስት ምሥጢር ሳይፋለስ፣
እንደ ሐዋርያት አንድ የሚያረግ መንፈስ፣
ከልዑል እግዚአብሔር ከላይ እንዲሰጠን፣
በህብረት እንቁም ልዩነት አጥፍተን።
የሰው ክብር እውቀት አላፊ ነውና፣
እኔም አንተም አንቺም ሁላችን እንጽና።/2/

መስብሐት ለእግዚአብሔር!!!

አብርሃም ሰሎሞን

ጥር ፳/፲፱፻፺፱